

ELEONORA-POSTEN

*Lovö Hembygdsförenings tidning
Nummer 3, September 2007, Årgång 16*

*– Att bygga är vår största lust, sa Johan III.
se sid 4*

MEDLEMSKVÄLL MED BJÖRN SYLVÉN

Torsdagen den 11 oktober kommer Björn Sylvén till Klockargården och talar på temat Spårvagnstrafik igår, idag och imorgon.

Tillsammans med Anders Sjöbrandt skrev Björn Sylvén boken Stockholm – staden som försvann, med fotografier från 1950- och 60-talens Stockholm. Den kom ut år 2000 och blev en sådan försäljningssuccé att förlaget beställde en uppföljare. År 2002 utkom den lika uppskattade Stockholm – staden som försvann 2. Sedan dess är Björn Sylvén en populär skribent och föreläsare med 1900-talets Stockholm som specialitet.

Men Björn Sylvén är också den trafikforskare som på 1990-talet tog fram den s.k. Frodoplanen, Naturskyddsföreningens alternativ till Dennisöverenskommelsen med sin motorvägsring runt Stockholm. I J.R.R. Tolkiens Ring-trilogi är det ju hoben Frodo som till slut bryter ringens makt... Som informationschef för den ideellt drivna Djurgårdslinjen fortsätter Björn Sylvén att propagera för spårbunden trafik; såväl med gamla skramliga museivagnar som med hypermodernt designade, energisnåla och bekväma vagnar.

Från kl. 18.00 står lättare förtäring till självkostnadspris uppdukad på Klockargården och **kl. 19.00 börjar Björn Sylvén tala**. Lovö hembygdsförening vågar utlova en såväl historiskt intressant som i högsta grad aktuell kväll med många glada skratt!

Omslagsbild: Johan III, som lät bygga samt döpa det ursprungliga Drottningholms slott.

Ordförandens spalt

Kära vänner!

Så har då sommaren passerat likt en... regnby?!? Vädret har spelat oss ett litet elakt spratt och jag tror att denna sommar givit oss alltför få tillfällen till bad. Ena änden av landet har haft extrema skyfall och översvämningar och den andra änden näst intill – normalt?!? Långt ifrån den värme som förra sommaren gav oss och ännu längre ifrån den hetta som länderna kring Medelhavet i år drabbats utav.

Nyheter och nya program om klimatet och människans påverkan kring den har väl inte undgått någon. Numer är meteorologerna våra nya mediestjärnor som försöker förklara för oss hur vädrets makter och mänsklig påverkan hänger ihop. Och det, mina vänner, är en allvarlig sak.

Det är inte alltid så lätt att förstå vad man som individ kan göra för vår känsliga men ack så viktiga miljö. Vårt samhälle genomsyras av en massa olika val som vi måste ta ställning till varje dag, stort som smått, i arbetslivet som familjelivet. Det är kanske svårt att tänka lite "grönt" i vardagens stress, men med små medel kan alla göra något. Inte allt - men något.

En av det stora och viktiga valen vi har är arbetet med att motverka den stora "motorvägsanknytningen" över vår känsliga bygd och miljö! Just nu får Vägverket stöd av den nye landshövdingen, men en tröst är att det är fler än bara Lovöborna som motarbetar vägprojektet. Det är dags att förstå att ringleder inte löser trafikproblemen utan det är vårt ansvar att se över vårt resande... Längre fram i detta nummer har Eleonorapostens redaktör gjort en sammanställning av vad som skrivits och sagts i media om Förbifart Stockholm denna sommar.

I detta nummer finns även höstprogrammet med! I början av september är det både Hembygdsdag och Malmenvandring samt höstutflykt till Carl Gustaf Wrangels fantastiska Skokloster. Den 11 oktober ordnar vi dessutom en medlemskväll i Klockargården då Björn Sylvén håller ett föredrag om spårvagns-
trafiken förr och nu.

Första helgen i november, Allhelgonahelgen, är föreningen ansvarig för caféet på Ekebyhovs slott. Det är ett av våra lysande tillfällen då vi kan informera om vår fantastiska ö och få in lite extra tillskott i kassan. Vi har ju ett par byggnader som måste underhållas...

Vi behöver en del extra hjälp den helgen, det ska bakas, smörgåsar ska göras i ordning, det ska dukas upp och plockas bort. Ju fler vi är desto lättare (och roligare) blir det!

Kan du/ni hjälpa till med något så hör av er till mig på tel 759 01 00 eller allra helst på min mobil 070-693 01 00, eftersom min lilla dotter är en snabbfotad telefonsvarare.

Med hopp om en trevlig höst!

Susanne

JOHAN III:S SLOTT

Byggnadsarkeologiska upptäcker ger ny kunskap om det första Drottningholm.

Namnet Drottningholm för onekligen tankarna till de två drottningar som på 1600- och 1700-talen lät bygga och anlägga det Drottningholm vi känner idag, Hedvig Eleonora och Lovisa Ulrika. Det ligger därför nära till hands att tro att någon av dessa handlingskraftiga kvinnor också namngivit sitt slott. I själva verket var det Johan III som redan 1581 döpte det nybyggda slottet på kungsgården Torvesund till Drottningholm, och den drottning han hade i åtanke var naturligtvis hans gemål Katarina Jagellonica.

Kunskapen om Johan III:s slott har varit begränsad. Det har sagts att bygget påbörjades 1579 efter ritningar av den nederländske konstnären och arkitekten Willem Boy, och att den katolska drottning Katarina redan samma år lät jesuiter förlägga sin verksamhet till Drottningholm. Efter en hjortjakt på sensommaren 1592 insjuknade Johan III och blev sängliggande på Drottningholm i två månader, varpå man fraktade kungen in till Stockholm där han avled efter en kort tid. Man har länge trott att

Johan III:s 1500-talsslott totalförstördes vid branden 1661 och att eventuella murrester mer eller mindre jämnades med marken inför bygget av det nuvarande slottet.

Bevarade murar

När Fredric Bedoire, professor i arkitekturhistoria vid Konsthögskolans arkitekturskola, fick i uppdrag att skriva om Hedvig Eleonoras och Nicodemus Tessin d.ä:s byggnadsprojekt väcktes hans intresse också för dess föregångare, Johan III:s slott. När Bedoire noggrant studerade ritningarna över det nuvarande slottet tyckte han sig se en dold struktur, tjocka murar i en rektangel, mitt i barockslottets centrala del. Kunde det vara bevarat murverk från Johan III:s slott? Bedoire ansökte och erhöll tillstånd från Statens Fastighetsverk att undersöka murverket på slottet och han tog därvid hjälp av byggnadsantikvarie Thomas Billig, som berättar följande:

Murbruksundersökningen utfördes den 2 april 2003. Vid detta tillfälle togs 13 prov enligt önskemål av Fredric Bedoire. Dessa dokumenterades av byggnadsantikvarien och markerades på en plan av

Kanske liknade Johan III:s Drottningholm Gävle slott med kyrkan i det framskjutande mittpartiet, ur Suecia Antiqua et Hodierna.

källarvåningen. Fyra kompletterande prov utfördes senare under månaden. Den byggnadsantikvariska undersökningen kan sammanfattas på så sätt, att i rum 126 och 127 i källarvåningen finns tegelytor från Johans III:s tid, som uppvisar sotiga ytor från branden år 1661. På

rummens norrvägg sågs tegelytor från Johan III:s tid både i källarvåningen och i det nuvarande slottets huvudvåning. Av ett av de kompletterande proven framgår, att den östra väggen på övervåningen är från Johan III:s tid nästan fram till det nordöstra hörnet, där tessinsk

Arkitekturfragment av Lenabergsmarmor med sotrand från branden 1661.

påbyggnad och förändring vidtar. Ingen undersökning utfördes på norrväggen i detta våningsplan. Endast interiör av det förmodade Johan III:s slott uppvisar brandspår.

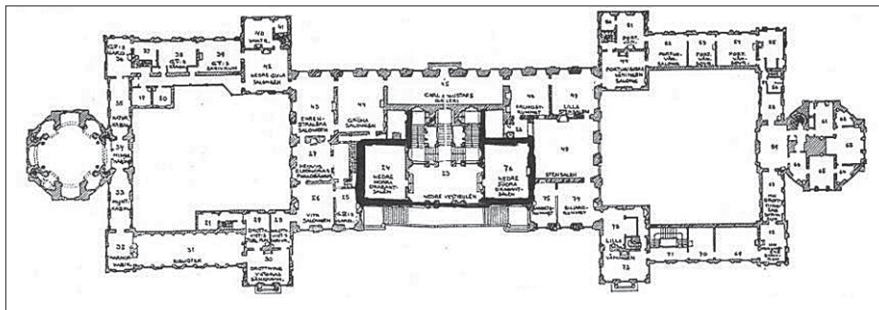
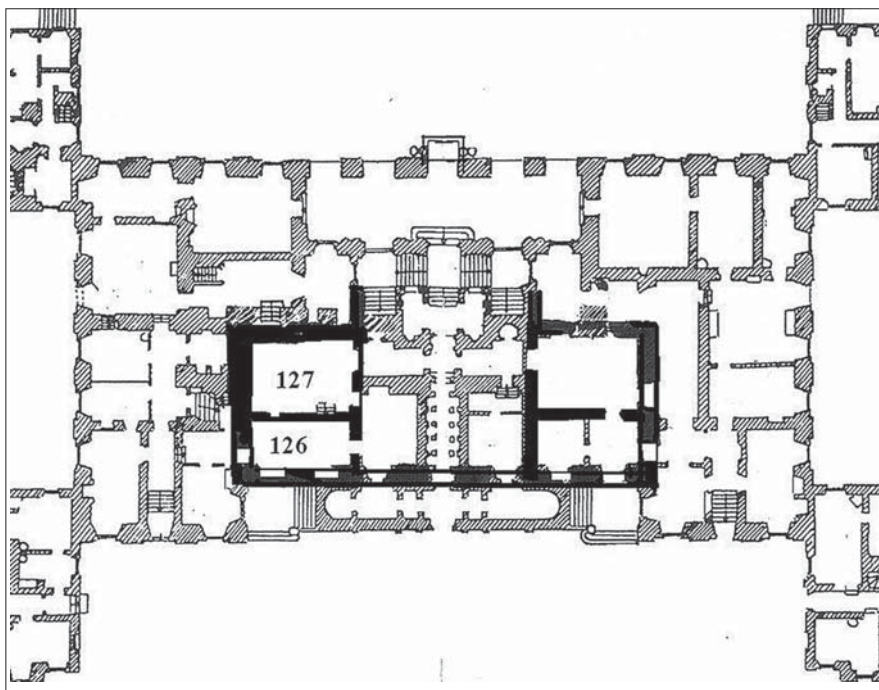
Andra fynd

Thomas Billig har jobbat som Riksantikvarieämbetets kontrollant på Drottningholm sedan 1980-talet och gjorde redan då spännande antikvariska fynd som har tillfört kunskap om Johan III:s slott. Brandskadat tegel och murbrukrester från 1500-talet påträffades i samband med grävningar öster, norr och väster om det nuvarande slottet. År 1991 hittades också ett fragment av en portal- eller fönsteromfattning av Lenabergsmarmor. Denna ljusa, ibland nästan vita marmor med rosa eller grå inslag, som bröts vid Lenaberg ett par mil

norr om Uppsala var mycket uppskattad av Johan III och hans arkitekt Willem Boy. Tolv år senare, 2003, upptäcktes i samband med putsarbeten ett trappsteg av samma sorts marmor, bevarat på sin ursprungliga plats i Johan III:s slottsmur, som numera vetter mot den södra ljusgården. På senare år har också rester av en grundmur upptäckts under arbetet med golven i närheten av det kungliga köket. Enligt Thomas Billig rör det sig troligen om en del av Magnus Gabriel De la Gardies tillbyggnad från mitten av 1600-talet.

Litet, med kyrka i mitten

Våra kunskaper om det äldre Drottningholm har vidgats av Be- doires källforsknig och Billigs byggnadsarkeologiska fynd: Troligen påbörjades bygget några år tidigare än man trott, 1576, och 4-5 år senare kunde Johan III ta några rum i bruk. De bevarade murarna avslöjar att det inte rörde sig om något imponerande storstättligt slott, snarare om ett stenhus som storleksmässigt kan jämföras med Kanslihuset i Långa Raden: två våningar högt, 32 meter långt och tolv meter brett, och med ett utskjutande mittparti som inrymde slotts- kyrkan. Trots slottets blygsamma storlek talar de jämna och rätvinkliga murresterna liksom de bevarade byggnadsfragmenten om hög kvalitet i både teknik och material. Kanske påminde Johan III:s Drottningholm om Gävle slott, ett annat "kyrkslott" med slottskyrkan i byggnadens mitt, som Johan III

Högst upp: Johan III:s slottsmurar markerade i det nuvarande slottets bottenvåning, ritningen beskuren.

Närmast ovan: Johan III:s slottsmurar markerade i det nuvarande slottets huvudvåning.

lät uppföra med Willem Boy som arkitekt. Det brann år 1727 och återupbyggdes ett tjugotal år senare efter Carl Hårlemans ritningar, men det gamla slottet finns avbildat

i Suecia Antiqua et Hodierna.

Att Tessin d.ä. valde att utnyttja användbara murar från det första Drottningholm, förklarar delvis

forts sid 15

SKOKLOSTER

Höstens utflykt går till Skokloster, Sveriges största privatpalats och ett av stormaktstidens viktigaste monument.

Skokloster har fått sitt namn efter det nunnekloster som låg på Sko-halvön under medeltiden. Klosterbyggnaderna är sedan länge borta, men nunnornas kyrka från 1200-talet finns kvar. År 1611 förlänades Herman Wrangel Skokloster och följande år gav han det som morgongåva till sin hustru Margareta Grip. På Skokloster födde hon den 13 december 1613 sonen Carl Gustaf, som vid hennes död elva år senare kom att ärva Skokloster.

En av de rikaste

Carl Gustaf Wrangel gjorde en lysande karriär, från militära insatser under Trettioåriga kriget via generalguvernör i Pommern fram till befattningarna som riksamiral och riksmarsk i Karl XI:s förmyndarregering. Enorma krigsbyten och inkomster från alla tjänster och befattningar gjorde Wrangel till en av de, kanske den, rikaste i landet. Wrangel förde följaktligen ett tidsenligt luxuöst och slösande liv. Han har därför framhållits som ett typexempel på den stormaktstida adelsmannen med överdådiga byggnadsambitioner. Dels var storleken på de byggnader han lät upp-

föra eller bygga om ofta enorm, dels var antalet byggnadsprojekt med Wrangel som beställare imponerande.

Wrangels byggenskap

Exempel på hans byggnadsverksamhet i Pommern är det Wrangelska palatset i Stralsund och lantgodsen Spyker, Wrangelsburg och Ralswik. I Sverige lät han bygga bland annat det Wrangelska palatset på Riddarholmen i Stockholm samt Skokloster, Gripenberg och Ekebyhov. Wrangel anlidade arkitekter som Tessin d.ä., Jean de la Vallée, Nils Israel Eosander och Caspar Vogel. De senare var i första hand knutna till de pommerska byggnadsprojekten, men de var också aktiva i den svenska byggnadsverksamheten. Det är främst Vogel som har ansvarat för Skoklosters grundidé, troligen i samarbete med Wrangel själv.

Bygget av Skokloster

När grundgrävningar för Skokloster påbörjades år 1654 hade det redan under ett flertal år pågått förberedelser för bygget; projektering, beräkning av materialåtgång, införskaffande av byggnadsmaterial med mera. Under hela byggnadsperioden

som pågick fram till 1671, varierade arbetsintensiteten beroende av tillgång på arbetskraft, kapital och de inblandade arkitekternas ”tillmötesgående”. Den östra längan stod färdig utvändigt 1658 men först 1668 stod hela byggnaden klar. Inredningsarbetet påbörjades 1657 och avslutades först tjuo år senare. Vid Wrangels död 1676 var det alltså inte fullbordat. Under

hans arvtagare, långt in på 1700-talet, fortsattes arbetet med inredningen av de översta våningarna, men den stora salen som Wrangel och Tessin haft så stolta planer för, kom aldrig att färdigställas.

Samlingarna

Arvet efter Wrangel delades i fyra lotter, varvid Skokloster tillföll

forts sid 14

Förbifarten på tapeten

Under den gångna sommaren har Förbifart Stockholm mer eller mindre uttalat varit på tapeten i olika sammanhang. För EP:s läsare följer en liten resumé:

Den 23 juli skrev Göran Finnveden, docent och avdelningschef Miljöstrategisk analys vid KTH, och Thomas Sterner, professor i Miljöekonomi Handelshögskolan i Göteborg, ett debattinlägg i Svenska Dagbladet under rubriken Förbifart blir återvändsgränd. Finnveden och Sterner hävdar att bygget av Förbifart Stockholm planerats utan hänsyn till de klimatpolitiska målen såväl inom Sverige som inom EU. Nya stora vägar genererar mer biltrafik, det framgår till och med i Vägverkets egna konsultrapporter, och mer biltrafik innebär större utsläpp av växthusgaser. Man konstaterar att Vägverkets utredningar och samhällsekonomiska kalkyler inte alls berör miljö och klimat, samt att någon hänsyn till kostnaden för intrång i natur- och kulturmiljöer inte har tagits. Artikelförfattarna efterlyser trafikpolitiska åtgärder

grundade på mer hållbara beräkningar som tar hänsyn till klimat- och miljömålen.

En vecka senare svarade Susanne Lindh, Vägdirektör Region Stockholm. Hon menade att det inte är vägprojekten i sig som medför ökad biltrafik, men var ändå tvungen att medge att nya vägar genererar mer trafik. Då nya trafikleder gör det lättare att köra bil mellan två ”mål-punkter” väljer fler att göra det. Enligt Lindh pekar Vägverkets noggranna beräkningar och analyser på att Förbifart Stockholm ändå är det bästa alternativet för att lösa problemet med Stockholms nord-sydliga förbindelser...

Inte så lite funderingsam blir man därför när en ung kvinnlig forskare intervjuas i radio i mitten av augusti. Hon har kommit fram till att de utredningar som görs av Vägverket

och Banverket så gott som aldrig objektivt ser till det bästa för samhället och miljön i stort. De två myndigheterna strävar nämligen var för sig efter att vinna dragkampen om stora trafikprojekt och därmed stora tillskott till sin budget.

Den 1 augusti återinfördes trängselavgiften i Stockholm, vilket utöver regelrätta artiklar medfört en del enkäter och insändare. Kanske för att blidka sina bilåkande väljare, som hade trott att de skulle slippa trängselskatt med ett nytt politiskt styre, har detta styre beslutat att intäkterna skall gå till stora vägbyggen, till exempel Förbifart Stockholm. Då har man å andra sidan retat upp de som var för trängselavgift, i tron att pengarna skulle gå till utbyggnad av kollektivtrafiken. Den senare gruppen tycks vara i majoritet.

Torsdag 16 augusti lät landshövding Per Unckel meddela att han säger ja till Förbifart Stockholm, vilket på sitt sätt innebär en helomvändning eftersom Länsstyrelsen i januari 2006 förordade Diagonal Ulvsunda. Unckel inser att det är ett problem med natur- och kulturmiljön på Lovön, men också vägen är ett "riksintresse". Länsstyrelsen har därtill ställt upp villkor för ledens byggande såsom att skydda östra Mälaren, samtidigt som man kräver att schaktmassorna skall fraktas på sjön...

Reaktionerna kom omedelbart från de partier som är emot Förbi-

farten, Miljöpartiet och Vänsterpartiet, samt från Naturskyddsföreningen. Med hänvisning till miljöbalken hävdar man att Förbifart Stockholm inte kommer att klara en juridisk prövning i Regeringsrätten, och man får stöd av Gabriel Michanek, professor i miljö- och naturresursrätt vid Luleå tekniska högskola. Michanek menar att Länsstyrelsen inte har tillämpat miljöbalkens regler på rätt sätt, bland annat har man inte alls berört den regel om lokalisering av projekt som innebär att Förbifart Stockholm inte kan genomföras.

Mälarearnas Nyheter första höstnummer citerar SIKAs institut för kommunikationsanalys, som i sitt yttrande över Vägverkets utredning Effektivare nordsydliga förbindelser i Stockholmsområdet, framför kritik på ett flertal punkter. Sammanfattningsvis konstaterar SIKA att beslutsunderlaget i Vägverkets utredning, som alltså förordar Förbifart Stockholm, inte är tillräckligt utvecklat för att ett väl avvägt beslut i ärendet ska kunna fattas.

EleonoraPosten och hembygdsföreningens styrelse följer med spänning utvecklingen och kommer naturligtvis fortsätta hävda Lovöns unika natur- och kulturvärden för att motarbeta Förbifart Stockholm. Det känns trots allt inte helt hopplöst. Något tyder på att det inte bara är vi som tycker att det är ett vansinnigt projekt att förstöra Lovöns fantastiska miljö med en

forts sid 14

Fransmän på Fornstigen

Söndag den 24 juni hade Lovö celebert besök på Fornstigen, inte mindre än 25 IVV-vandrare från Cognac i Sydfrankrike.

IVV är förkortning för International Volkspport Verband, en vandrarsammanslutning med 26 medlemsländer i Europa. Här finns ca 20 miljoner medlemmar som vandrar på olika certifierade leder, som är minst 12 km långa. Under våren fick vi genom Britt Klint på Ekerö Turism veta att vi skulle få vandrare gäster på Lovö. Vi fick också veta att Ekerö Kommun är medlem genom SFF – Svenska Folkspportförbundet och att kommunen har fyra certifierade vandringsleder som binder ihop två världsarv, Drottningholm och Birka. Minst sagt unikt.

Nu blev det fart på oss som går på

Fornstigen emellanåt. Vad behövde åtgärdas? Dåliga info-kartor byttes ut. ”Silvertags-klottrade ” ledmarkeringar, sprayades blå igen. Skylt från Länsstyrelsen för information vid Bråten byttes ut, där det visade sig att många gått fel.

Anders Florgård hade gått spåret med sin röjmaskin och gjort fint till midsommar på igenväxta stigar. Delar av styrelsen hade bearbetat ägaren till Pressbyrån på ön, för att få sätta upp en brevlåda med information om vandringsleden. Lådan skulle innehålla kartor, en stämpel, block för registrering, samt kuvert för avgift för stämpel. Kioskägaren

forts nästa sid

Glada fornstigsvandrare från Cognac i Frankrike.

Fiskeriverket på Fornstigen

På Fiskeriverket - Sötvattenslaboratoriet har man startat en idrottsförening i vars vårprogram ingick en vandring på Fornstigen. Så här berättar Eva Bergstrand:

Den 9:e maj tågade vi iväg från Vattenverket mot Lunda, via Fornborgen och Söderby tillbaka till Sölab. Dagen hade varit kylig och lite grå, men just till vår promenad kl. 17.30, klarnade det upp och solen kom fram.

Vilken härlig promenad! Ulrika läste högt ur hembygdforeningens broschyr om alla märkvärdigheter utmed stigen och vi läste noga på alla kartor och skyltar. Försommargrönskan var ung och frisk, slån-bärsbuskarna slösade med sina vita blommor i alla snår och häggen doftade. Massäcken avåts i lä bakom en skyddande klippa på Fornborgen och under våra fötter glittrade Mälaren. Vi hade det så bra att tiden gick så fort, så när vi traskade genom strandsnåren efter

Fornborgen, hade solen sjunkit. Kvällsljuset var nu varmt gyllengult och skuggorna långa. Bofinkar och trastar sjöng för full hals i strandskogen.

Vi tänkte på er som håller fornstigen öppen för vandrare och berättar för oss om vad vi kan avläsa i landskapet. Jag vill verkligen tacka de aktiva i hembygdforeningen och förmedla denna känsla till er. Det var speciellt roligt eftersom vi hade en holländsk gästforskare med i gänget och att vi för honom kunde visa upp det allra vackraste och bästa av Sverige. Han var förvånad att alla fornminnen kunde ses så lätt. I Holland hade de varit omgärdade med staket och skydd av olika slag.

EVA BERGSTRAND

forts från föreg sida

ansåg sig först inte ha plats för brevlådan, men efter påtryckning av Kommunen, Ekerö Turism och Karin Wahlberg Liljeström kom slutligen lådan upp.

Dagen efter midsommar var lite mulen, regnskurar var utlovade, men solen kom fram och det blev en strålande dag för vandring.

Ovanför Prästvik ordnade vi boende där med friskvatten från Lovöverket. Ett bord, kylväska, muggar, soppåse samt en fransk scarf i röd vit blå färger som duk på bordet med information om Lovö Hembygdforening och hälsningar att vi gladdede oss åt våra första IVV-vandrare och långväga gäster.

forts sid 15

Skokloster...

forts från sid 9

dottern Margareta Juliana, gift med Nils Brahe. År 1701 instiftade hon ett fideikommiss vilket innebar att framtida ägare skulle bevara alla föremål och samlingar i slottet till kommande generationer och slottets ursprungliga 1600-talsinventarier har därför bevarats på plats. Därefter har samlingarna utökats genom arv och förvärv och omfattar föremål från hela världen. Tillsammans med bevarat arkivmaterial utgör de en nästan ousinlig källa till kunskap om gångna tiders byggnadskonst, inredningar och konstverk.

Sveriges bästa 1600-tal

Tidigt kom Skokloster att betraktas som ett historiskt monument, nästan som ett privatägt Gripsholm. Det påverkade Magnus Brahe som på 1830- och 40-talen lät förändra byggnaden. Sedan Staten köpt in Skokloster 1967 inleddes ett epokgörande restaureringsprojekt under Ove Hidemarks ledning. För att respektera slottets patina och årsringar, använde man sig av äldre material och tekniker, som då nästan hunnit bli bortglömda. Ove Hidemark och Elisabet Stavenow-

Carl Gustaf Wrangel

Hidemark har också visat hur Magnus Brahe genom sin omgestaltning av Skokloster förstärkte och lyfte fram det som var 1600-tal. Det gjordes på ett sådant sätt att det har präglat den allmänna bilden av Skoklostrets inredningar som något av det mesta och bästa 1600-tal som finns i Sverige.

KWL&SOH

Förbifarten...

forts från sid 11

sexfilig motorväg till en kostnad av 25 miljarder kronor, samtidigt som klimatförändringarna borde få oss

att sänka koldioxidutsläppen, med andra ord prioritera andra transporter och kommunikationer en de bilburna.

SOH

Johan III:s...
forts från sid 7

varför det nya slottets mittparti så snabbt kunde stå under tak, något som ofta förvånat de konsthistoriker som skrivit Drottningholms byggnadshistoria. Även om den vanliga besökaren inte får se slottets källare, kan man känna historiens vingslag lite extra starkt i några rum som visas för allmänheten: i nedre delen det nuvarande trapphu-

set befinner man sig inom Johan III:s slottskyrkas väggar, och i den nedre norra drabantsalen står man innanför 1500-talsslottets bevarade yttermurar mot norr och väster.

TB & SOH

Läs mer i Drottningholms slott – från Hedvig Eleonora till Lovisa Ulrika.

Fredric Bedoire: Drottningholm under Hedvig Eleonora.

forts från sid 13

Svensk guide fanns med, en svensk dam som bor i Cognac. Med fanns också vandrare från Frösunda Mångkampsförening som genomfört många vandringar på Lovö. Vattnet gjorde stor lycka, alla kunde fylla sina vattenflaskor. Janne och undertecknad mötte hela

gänget och kunde föreviga dem med kameran.

Vandringdagen avslutades med mer kultur på Kina Slott. Det fick hembygdsföreningens Web-master veta i ett glatt meddelande sent på söndagskvällen, med tack till oss alla från nöjda franska vandrare.

BERIT LEFVERT

ELEONORA-POSTEN

ISSN 1651-6508

Utges av Lovö Hembygdsförening

Postadress: Eleonora-Posten,

c/o Stina Odlander Haubo

Box 12, 178 02, Drottningholm

e-mail: haubo@telia.com

Manusstopp till nästa nummer den 15 november 2007

Lovö Hembygdsförening

c/o Susanne Wallenberg

Nedre Viken, PL 112

178 93 Drottningholm

e-Mail: info@lovohembygd.com

www.lovohembygd.com

Postgiro: 8812-0

Avs: Nedre Viken, PL 112
178 93, Drottningholm

Utsikt mot Lovö Kyrka från Prästvikskogen .

FOTO: KENNETH BENGSSON, NATURBILD

Världens vackraste plats...?

I en artikelserie i Dagens Nyheter har de intervjuade tillfrågats om vilken plats de tycker är vackrast i Sverige – eller var det rent av i världen...?

*Oberoende av varandra svarade både **Bosse Rappne**, trädgårdsmästare i TV4 som driver handelsträdgården Ulriksdals slottsträdgård och **Andreas Carlgren**, miljöminister och tidigare centerpartistiskt kommunalråd i Ekerö kommun:*

Ängarna vid Lovö kyrka

Lovö Hembygdsförening håller med...